

[Poulsgaard]

Nu refererer fru Bente Juncker til aviserne. Det vil jeg også gøre. Vi kan se, hvad bankernes formand siger. Han forudser et underskud næste år på 33–35 mia. kr. Skal dette land ud af moradset, skal vi til at arbejde noget mere.

Man kan have aldrig så megen sympati for efterlønstanken, en lavere pensionalder og den slags ting, men det er overbudspolitik.

Vi kan ikke støtte det lovforslag.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 123, om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven. (Lån til efterlønsmodtagere), hr. Stavad, har ordet.

Stavad (S):

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Ager-schou, som desværre er den eneste, der har givet tilslutning til det socialdemokratiske forslag. Jeg håber, at vi trods alt under udvalgsarbejdet måske kan få nogle oplysninger frem, som kan ændre på det forhold.

Jeg mener, at argumentationen, som den er blevet anvendt i forhold til den afvisning, vi har fået fra både regeringspartierne og Det Radikale Venstre, er forkert, fordi det at indefryse ejendomsskatter jo ikke er en særlig begunstiggelse. Det er ikke noget, der på nogen måde må sammenlignes med at få udbetalt sociale ydelser i øvrigt, som fru Karen Højte Jensen var inde på. Fru Karen Højte Jensen, forstod jeg, mente, at en helt uundgåelig konsekvens af en vedtagelse af det socialdemokratiske forslag måtte være, at efterlønsmodtagerne ville være berettigede til sociale ydelser.

Hvad er det, vi taler om? Vi taler om, at folk får en mulighed for efter eget valg at indefryse et beløb, som bliver forrentet med 1½ pct. under diskontoen, i øjeblikket 5½, men vel at mærke sådan, at de 5½ pct. ikke er fradragsberettigede, og det svarer, hvis vi regner med normale renter, der er fradragsberettigede med 50 pct., til en forrentning på 11 pct.

Der ligger altså ikke nogen vældig store sociale tilskud i denne ordning – for ikke at sige, at der ligger ingen – men vi giver folk en valgmulighed. Vi giver mennesker, der er

gået på efterløn, mulighed for at vælge at indefryse, og dermed giver vi dem et tilbud, som måske betyder, at de vil kunne blive boende i deres eget hus.

Som vi siger i bemærkningerne til det socialdemokratiske forslag, har vi den overordnede holdning, at vi må tilrettelægge vores beskattingsregler i forhold til ejerboligerne således, at man ikke tvinges til på grund af skatteforholdene under normale omstændigheder at skulle forlade sin egen ejerbolig, fordi man bliver efterlønsmodtager eller pensionist.

Hvis man har planlagt den tilværelse, således at huslejen i øvrigt er kommet ned på et niveau, der svarer til den indkomst, man oppebærer, har vi også taget højde for det i forhold til lejeværdireglerne. Vi fik i øvrigt i forbindelse med skattereformen netop taget særligt hensyn til gruppen af efterlønsmodtagere i de regler, vi lavede om maksimal stigning af lejeværdien. Der har vi en helt klar parallel til det, vi foreslår her, hvor de partier, som nu afviser dette forslag, i fællesskab har sagt, at efterlønsmodtagerne i forhold til loftsreglen for lejeværdi skal ind under de samme gunstige regler som alderspensionister og førtidspensionister, der er fyldt 60 år. Derfor er det helt uforståeligt, at man nu afviser denne mulighed, som den enkelte efterlønsmodtager selv kan vælge eller lade være med at vælge.

Så var det spørgsmålet om, hvorvidt efterlønsmodtagere i alle situationer frivilligt vælger efterlønnen, for det var det, der var et hovedargument: for pensionisten er det ikke noget frivilligt, men efterlønnen er noget, man frivilligt vælger sig. Ja, det er vel også et spørgsmål, om det er en rigtig argumentation i alle sammenhænge.

I hvert fald er virkeligheden sådan, at vi her i Folketinget har indrettet vores arbejdsmarkedslovgivning på en sådan måde, at man ikke kan få et jobtilbud, når først man har passeret de 60 år og er blevet berettiget til at oppebære efterløn, til at vælge efterløn, og det betyder i praksis, at personer, der er ledige, og som er fyldt 60 år, og som falder for 26-ugers reglen, ikke har noget valg, men for at opretholde en fornuftig eksistens må vælge efterløn, og derfor er også frivillighedsargumentet flosset i kanten.